

گفت‌وگویی صبا با عوامل نمایش اتاقی در هتل

تماشای ابعاد انسانی دنیای هنرمندان

مونا فرجاد:

انجام کار هنری بهتر از انجام ندادنش است

از فرایند انتخاب متن و شکل‌گیری این نمایش بگوئید.

من متنی نوشته بودم و مشغول به تمرین روی آن بودم اما زمانی که متن را برای مرکز هنرهای نمایشی ارسال کردم متأسفانه رد شد. بعد چند متن دیگر هم فرستادیم که آنها هم مورد تایید قرار نگرفتند و در نهایت با پیشنهاد آقای زرگر این نمایشنامه را بر اساس دو نمایشنامه اتاقی در هتل کالیفرنیا و اتاقی در هتل لندن هر دو نوشته نیل سایمون که هر کدام اپیزودی داشتند که کاراکترهای آنها یکی بودند و زندگی این کاراکترها را در ۱۰ سال بعد از آن در کتاب دیگری می‌خواندیم، شکل دادیم. به پیشنهاد ایشان از تلفیق این دو نمایشنامه استفاده کردم البته نمایشنامه توسط یکی از دوستان نویسنده بنده ایرانیزه شده اما مرکز هنرهای نمایشی همچنان ایراداتی بر این نمایشنامه وارد می‌دانست که آن تغییرات و حذفیات اعمال شد و در نهایت نمایشنامه‌ای شد که امروز به روی صحنه است.

از نحوه انتخاب بازیگران این نمایش بگوئید.

من قبلاً با آقای مسعود میرزاد کار نکرده بودم ولی در سریال شبکه مخفی زنان یک سکانسی از ایشان دیده بودم و همان موقع گفتم که ایشان چقدر خوب بازی می‌کنند که در نهایت هم به این همکاری منتهی شد. بازیگر نقش نورا که نقش دستیار مرا بازی می‌کنند خانم روزانوار جمند هستند. من ایشان را در سریال شبکه مخفی زنان شناختم، آنجا نقش دختر بزرگ خانم شببم مقدمی را بازی می‌کردند و خیلی همکار همراه و همدلی هستند. به ایشان گفتم که ما یک نقشی داریم که نقش تقریباً کوه‌تاهی است ولی زمان تمرینات کار بسیار فشرده است و ایشان با جان و دل در کنار گروه بودند و همراهی کردند. بازیگری پر از انگیزه و انرژی هستند و من خیلی خوشحالم که ایشان نقش دستیار مرا در این کار بازی می‌کنند.

در مورد دکور نمایش بگوئید.

متأسفانه این روزها انقدر هزینه‌های دکور سرسام‌آور است که حد و اندازه ندارد. من برای نمایشنامه اولی که متنش متعلق به خودم بود به یک دکور بسیار مینیمال فکر کرده بودم و با تخفیف بسیار زیاد هزینه‌های ساخت دکور را بالای ۸۵ میلیون تخمین زده شد. واقعا دکور هزینه بردار است و خرج روی دست گروه‌ها می‌گذارد. ساخت دکور این نمایش بر عهده آقای مسعود رنجبر بوده است و نمیشد دکوری از این کمتر برایش در نظر گرفت چرا که ما برای فضاسازی نمایش به این میزان دکور نیاز داشتیم. طبیعتاً می‌شود از یک سری مسائل در دکور صرف نظر کرد حتی ما برای نشان دادن گذشت آن برهه ۱۰ ساله فقط به چند دیالوگ اکتفا می‌کنیم و تغییر خاصی در صحنه ایجاد نمی‌کنیم دیالوگ‌هایی که می‌گویند: همه چیز این شهر عوض شده به جز این هتل و این سوئیت... ولی برای ما امکان فراهم کردن فراتر از این وجود نداشت و این اندک چیزی بود که می‌شد از طریق آن فضای هتل را نشان داد.

نمایش اتاقی در هتل به نویسندگی نیل سایمون و کارگردانی مونا فرجاد این روزها در تماشاخانه ایرانشهر مخاطبان تئاتر را به تماشای ابعاد انسانی روابط دنیای هنرمندان می‌خواند. در این نمایش مسعود میرزاد و روزانووار جمند در کنار مونا فرجاد به نقش آفرینی می‌پردازند. در ادامه گفت‌وگویی خبرنگار صبا را با عوامل این نمایش می‌خوانید.

مریم عظیمی
گفت‌وگو

نمایش با موسیقی شادی آغاز می‌شود ولی روند داستان ما را به عمق روابط انسانی دنیای هنرمندان می‌برد. آیا می‌توان این اثر را یک درد دل هنرمندانه نسبت به قضاوت‌هایی که همیشه در مورد هنرمندان و دنیای روابط آنها وجود داشته، بدانیم؟

بله در حقیقت همین است. حتی در متن اصلی داستان هم همین است. این نمایش به دغدغه‌ها و فروپاشی‌های روحی-روانی و مسائل و چالش‌هایی که هنرمندان در عرصه‌های مختلف به خصوص در موقعیت شغلی ما به عنوان یک بازیگر با آن مواجه می‌شوند می‌پردازد و اینکه بالاخره در انظار عمومی همیشه باید وجهه‌ای از خود نشان دهند که موجه باشد و همه تا بیدش کنند و گاهی اوقات این فروپاشی و چالش‌ها کاری با فرد می‌کند که او را به مرز جنون می‌کشاند این همان تظاهر، ماسک و نقابی است که

هنرمندان در عرصه‌های مختلف گاهی مجبورند بر چهره داشته باشند در حالی که درونشان اتفاق دیگری می‌افتد. امروز روز با پیشرفت فضای مجازی انسان‌ها می‌توانند با افرادی که در عرصه‌های مختلف هنری فعالیت می‌کنند ارتباط بیشتری داشته باشند و این چیز خوبی است ولی از طرفی همینکه انسان‌ها به راحتی می‌توانند فردی را که نسبت به

